

— het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Artikel 5, lid 3, van de richtlijn, dat gaat over het vooraf informeren van de bevolking die kan worden getroffen in geval van stralingsgevaar, vereist dat de relevante informatie aan de bevolking wordt verstrekt zonder dat die daarom hoeft te vragen.

De omstandigheden die aanleiding vormden tot het onderzoek van de Commissie (herstelwerkzaamheden aan de nucleaire onderzeeër „Tireless”), brachten aan het licht dat de bevolking van Gibraltar die kan worden getroffen in geval van stralingsgevaar, in het verleden niet vooraf was geïnformeerd. De loutere beschikbaarheid voor het publiek van het Gibraltar Public Safety Scheme (GIBPUBSAFE) in de openbare bibliotheek kan niet worden geacht te voldoen aan de vereisten van artikel 5, lid 3, van de richtlijn, welke bepaling een actieve verstrekking van dergelijke informatie voorschrijft.

(¹) PB L 357, blz. 31.

Beroep, op 16 februari 2004 ingesteld door Verenigd Koninkrijk tegen Europees Parlement en Raad van de Europese Unie

(Zaak C-66/04)

(2004/C 94/44)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 16 februari 2004 beroep ingesteld tegen het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie door het Verenigd Koninkrijk, vertegenwoordigd door R. Caudwell als gemachtigde; Lord Goldsmith QC, Her Majesty's Attorney General; N. Paines QC en T. Ward, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoeker concludeert dat het het Hof behage:

- 1) nietig te verklaren verordening (EG) nr. 2065/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 10 november 2003 inzake in of op levensmiddelen gebruikte of te gebruiken rookaroma's (¹);
- 2) het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie te verwijzen in de kosten van het Verenigd Koninkrijk.

Middelen en voornaamste argumenten

De bestreden verordening is vastgesteld op grond van artikel 95 EG, dat het Parlement en de Raad ertoe machtigt, maatregelen vast te stellen inzake de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten die de instelling en de werking van de interne markt betreffen.

Het Verenigd Koninkrijk maakt geen bezwaar tegen de wezenlijke inhoud van de verordening, doch stelt dat artikel 95 EG niet de juiste rechtsgrondslag voor de vaststelling ervan vormt. De verordening voorziet niet in de onderlinge aanpassing van de nationale rechtsstelsels, doch voert een communautaire

procedure in voor de verlening van een vergunning voor het gebruik van rookaroma's in of op levensmiddelen; dergelijke rookaroma's mogen slechts in de handel worden gebracht indien daartoe een vergunning is verleend bij een nadere verordening vast te stellen door de Commissie op grond van een advies van de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid (hierna: „Autoriteit”) inzake de veiligheid ervan.

Deze bepalingen vormen de essentie van de verordening, die geen geharmoniseerde normen in het nationale recht invoert, doch ertoe strekt, de Commissie en de Autoriteit te belasten met de taak, een lijst van toegelaten rookaroma's op te stellen.

Het Verenigd Koninkrijk stelt dat de bij artikel 95 EG verleende regelgevende bevoegdheid een bevoegdheid is om de nationale rechtsstelsels onderling aan te passen, en geen bevoegdheid om gemeenschapsorganen op te richten of om aan dergelijke organen taken toe te vertrouwen, noch om te voorzien in procedures voor de opstelling door de Commissie van lijsten van toegelaten producten op grond van een beoordeling door een gemeenschapsinstantie. Het toevertrouwen van taken aan gemeenschapsorganen of aan de Commissie valt buiten de werkingssfeer van het nationale recht en kan niet worden aangemerkt als onderlinge aanpassing van de nationale rechtsstelsels in de zin van artikel 95 EG.

De bepalingen van de verordening vallen bijgevolg niet onder de bij artikel 95 EG aan het Parlement en de Raad verleende harmonisatiebevoegdheid. Alleen artikel 308 EG kan de juiste rechtsgrondslag daartoe bieden.

(¹) PB L 308, van 26.11.2003, blz. 1-8

Beroep, op 13 februari 2004 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen de Helleense Republiek

(Zaak C-67/04)

(2004/C 94/45)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 13 februari 2004 beroep ingesteld tegen de Helleense Republiek door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door G. Valero Jordana en M. Konstantinidis, leden van haar juridische dienst.

Verzoekster concludeert dat het het Hof behage:

- vast te stellen dat de Helleense Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2001/80/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2001 inzake de beperking van de emissies van bepaalde verontreinigende stoffen in de lucht door grote stookinstallaties (¹), althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- de Helleense Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

(Zaak C-69/04)

De termijn voor omzetting van de richtlijn is op 27 november 2002 verstreken.

(2004/C 94/47)

⁽¹⁾ PB L 309 van 27.11.2001, blz. 1.

Bij beschikking van 12 januari 2004 (ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 16 februari 2004) heeft het Tribunale di Civitavecchia (Italië) in het geding tussen de Failliete boedel Ligabue Gate Gourmet Roma SpA en LSG Sky Chefs SpA e.a., het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Beroep, op 13 februari 2004 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek

(Zaak C-68/04)

(2004/C 94/46)

Staat artikel 18 van richtlijn 96/67/EG ⁽¹⁾ van de Raad van 15 oktober 1996, in samenhang met de gemeenschapsrechtelijke beginselen, in het bijzonder die van artikel 49 (ex artikel 59) EG, in de weg aan de toepassing van artikel 14 van decreto legislativo nr. 18 van 13 januari 1999, voorzover daarin aan verrichters van luchtvaartdiensten de verplichting wordt opgelegd om personeel over te nemen, zodat hun bevoegdheid om ondernemingsstrategieën op het gebied van de keuze, het aantal en de beloning van hun eigen werknemers te bepalen, wordt beperkt?

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 13 februari 2004 beroep ingesteld tegen Helleense Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door Gregorio Valero Jordana en Minas Konstantinidis, leden van haar juridische dienst.

⁽¹⁾ PB L 272 van 25.10.1996, blz. 36.

Verzoekster concludeert dat het het Hof behage:

— vast te stellen dat de Helleense Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2001/81/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2001 inzake nationale emissieplafonds voor bepaalde luchtverontreinigende stoffen ⁽¹⁾, althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

Beroep, op 16 februari 2004 ingesteld door Zwitserse Bondsstaat tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-70/04)

— de Helleense Republiek te verwijzen in de kosten.

(2004/C 94/48)

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn is op 27 november 2002 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 309, blz. 1.

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 16 februari 2004 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Zwitserse Bondsstaat, vertegenwoordigd door S. Hirsbrunner en U. Soltész, advocaten van het kantoor Gleiss Lutz, Guimardstraat 7, B-1040 Brussel.

Verzoeker concludeert dat het het Hof behage:

Verzoek van het Tribunale di Civitavecchia (Italië) van 12 januari 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen de Failliete boedel Ligabue Gate Gourmet Roma SpA en LSG Sky Chefs SpA e.a.

1. krachtens artikel 231, lid 1, EG nietig te verklaren de beschikking van de Commissie van 5 december 2003 (zaak TREN/AMA/11/03 - Duitse maatregelen met betrekking tot de naderingen van de luchthaven van Zürich) ⁽¹⁾;

2. De Commissie, op grond van artikel 69, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering, te verwijzen in de kosten.